

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het derde gedeelte van de Gewone zitting van de
Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 25-29 juni 2007**

Op de dagorde van de zomerzitting van de Parlementaire Assemblée stonden onder meer volgende onderwerpen:

Het plattelands- en landbouwbeleid in het Middellandsezegebied (Resolutie 1556)

Volgens de Assemblée heeft Europa er alle belang bij om de stabiliteit te bevorderen in het Middellandsezeebekken. De samenwerking op landbouwgebied kan bijdragen tot het verminderen van de verschillen tussen de landen van dat gebied, meer bepaald omdat de landbouw – net zoals het handelsverkeer met Europa – een cruciale rol speelt in de economie van een groot aantal van deze landen.

In haar resolutie raadt de Assemblée de Europese Unie (EU) aan om er zich actief op toe te leggen dat de landbouw een bron van ontwikkeling wordt in de landen van het Zuiden, alsook een stuwende kracht bij het samenbrengen van de twee oevers van de Middellandse Zee.

De Assemblée nodigt de EU uit om samen te werken met de landen van de Middellandse Zee om “strategische prioriteiten” vast te leggen voor de landbouw, door een versteviging van de plattelandsstructuur van die landen, door een geleidelijke liberalisering van het handelsverkeer, en door de overdracht van know-how voor de bevordering van een duurzame landbouw die het milieu eerbiedigt en een opbrengst die aangepast is aan dorre gronden. De hulp van Europa kan zich ook vertalen in de overdracht van marketingtechnieken waardoor kwaliteitslabels kunnen worden uitgewerkt, in de logistieke verbetering van het vervoer en de distributieorganisatie, alsook in initiatieven die de stad en het platteland met elkaar verbinden zoals de verkoop van lokale producten in toeristische plaatsen.

De Assemblée doet bovendien een oproep tot de nationale parlementen van de mediterrane landen, tot het Europees Parlement, tot de Euro-mediterrane Parlementaire Assemblée en tot de Assemblée van de Middellandse Zee om een parlementaire samenwerking uit te werken inzake platteland en landbouw met het oog op de bevordering van de uitwisseling van informatie en ervaringen, alsook van het wetgevend overleg op dat vlak.

Toespraak van de h. Hans-Gert Pöttering, Voorzitter van het Europees Parlement

In zijn toespraak heeft de h. Hans-Gert Pöttering, Voorzitter van het Europees Parlement, het belang onderstreept van de samenwerking tussen het Europees Parlement en de

Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa. Er zouden regelmatig vergaderingen en gedachtewisselingen moeten gehouden worden tussen de commissies en de secretariaten zodat de werkzaamheden van de twee instellingen elkaar zouden aanvullen zonder elkaar te overlappen. De Voorzitter van het Europees Parlement heeft aangekondigd dat er op 30 augustus 2007 een gezamenlijke zitting zal zijn van het Europees Parlement en de Assemblee over de interculturele dialoog.

In zijn toespraak heeft hij onderstreept dat de menselijke waardigheid en de mensenrechten tot de waarden behoren die beide organisaties nastreven, en hij heeft een gemeenschappelijk initiatief aangekondigd van het Europees Parlement en de Raad van Europa om een Europese dag tegen de doodstraf in te richten die vanaf 2007 elk jaar zou plaatshebben op 10 oktober.

Op de vraag van senator Van den Brande over de versteviging van de rol van het Europees Parlement en van de samenwerking met de Assemblee, heeft de h. Pöttering eraan herinnerd dat sinds 1979 de bevoegdheden en de rol van het Europees Parlement aanzienlijk werden uitgebreid. In 1979 had het Europees Parlement dan wel enige bevoegdheid op budgettair vlak, maar geen enkele op wetgevend vlak. Dankzij de verschillende verdragen, en in het bijzonder dat van Maastricht, heeft het Europees Parlement nu medebeslissingsrecht, meer bepaald voor wat betreft het gemeenschappelijk landbouwbeleid, justitie en binnenlandse zaken.

Volgens hem zijn de samenwerking en de geïnstitutionaliseerde overeenkomsten tussen het Europees Parlement en de Assemblee van groot belang. De relaties tussen de twee instellingen moeten geïnstitutionaliseerd worden opdat zij zouden blijven duren. De spreker heeft verder gewezen op de sleutelrol die de Raad van Europa speelt in het raam van het uitbreidingsproces van de EU dankzij de 47 Lidstaten van de Raad van Europa.

Het imago van vrouwen in reclame * (Aanbeveling 1799 en resolutie 1557)

De Assemblee stelt vast dat verschillende reclames nog steeds een beeld van de vrouw geven dat volledig in tegenstelling is met de echte taken die de vrouwen in onze hedendaagse samenlevingen uitoefenen. Het zijn bijna steeds vrouwen die in bepaalde reclames worden afgeschilderd als loutere consumptievoorwerpen of lustobjecten, zonder enig verband met het aangeprezen product.

Er dient evenwel aan herinnerd te worden dat de vrijheid van meningsuiting de basisregel is, en moet zijn, maar dat de eerbied voor de menselijke waardigheid er een belangrijk kenteken van is.

In haar resolutie vraagt de Assemblee aan de Lidstaten van de Raad van Europa om hun wetgeving aan te passen door een overtreding in te voeren van het uitlokken van discriminatie die toepasselijk is op elke reclameboodschap ongeacht de communicatiedrager ervan, en door rechtsbekwaamheid te verlenen aan vrouwenverenigingen. Zij vraagt hen tevens om de zelfcontrolemaatregelen te verhogen die door de bevoegde nationale instanties op het vlak van reclamecontrole werden uitgewerkt, en om begeleidingsmaatregelen te nemen die gericht zijn op het omgaan met reclame.

In haar aanbeveling vraagt de Assemblee het Ministercomité de uitwerking van een grondige studie over het imago van vrouwen en mannen in reclame toe te vertrouwen aan

een internationaal deskundigencomité, en om, op basis van de resultaten ervan, een Europese gedragscode te laten uitwerken die de beroepsmensen uit de reclamewereld moet aanzetten tot het gebruiken van niet-discriminatoire afbeeldingen die de waardigheid van vrouwen en mannen eerbiedigen.

Het verslag werd opgesteld door senator Marie-José Laloy, die, door haar onslag uit de Assemblee in januari 2007, het verslag niet heeft kunnen voorstellen in plenaire zitting.

De vervrouwelijking van de armoede (Aanbeveling 1800 en resolutie 1558)

De uitdrukking “vervrouwelijking van de armoede” betekent dat vrouwen meer getroffen worden door armoede dan mannen, dat hun armoede groter is dan die van mannen en dat er een tendens is van toenemende armoede bij vrouwen.

De Assemblee meent dat de voorkoming en de uitroeiing van armoede bij vrouwen belangrijke onderdelen zijn van het fundamentele principe van sociale solidariteit. De ongelijkheid tussen de geslachten vormt evenwel een belemmering voor het afnemen van de armoede en brengt de vooruitzichten op economische en menselijke ontwikkeling in gevaar.

De Assemblee nodigt de Lidstaten uit om de gelijkheid van de geslachten niet alleen te beschouwen als een voorwaarde voor de sociale rechtvaardigheid, maar ook voor de bevordering van de ontwikkeling. Zij roept de Lidstaten dan ook op om acties te ondernemen in de strijd tegen de armoede van vrouwen. Zij vraagt hen rekening te houden met een geslachtsperspectief als centraal element van elk beleid en van alle nationale programma's gericht op de strijd tegen de armoede en de sociale uitsluiting, om zo de risico's op armoede bij vrouwen te voorkomen en op te lossen.

De Assemblee nodigt meer in het bijzonder de Lidstaten uit de deelname van vrouwen op de arbeidsmarkt te verhogen door een beleid van gelijke kansen te promoten. Zij nodigt hen ook om de uitbreiding van de kansen van vrouwen te bevorderen in het onderwijs.

Tot slot vraagt zij aan het Ministercomité om een studie uit te werken over de vervrouwelijking van de armoede.

De sociale dimensie van Europa: de integrale toepassing van het herziene Europees Sociaal Handvest en de evaluatie van de nieuwe voorwaarden voor tewerkstelling en minimumsalaris (Resolutie 1559)

De Assemblee meent dat het Europees beleid inzake sociale bescherming en integratie vandaag de dag voor grote uitdagingen staat. De mededinging op wereldvlak, de impact van nieuwe technologieën en de veroudering van de bevolking bepalen het kader van dat beleid op lange termijn, daar waar de zwakke groei, de hoge werkloosheid en het blijven voortbestaan van ongelijkheden om antwoorden vragen op korte termijn.

Gelet op die context wordt het tijd om hervormingen door te voeren die leiden tot een beter evenwicht tussen flexibiliteit en zekerheid op de arbeidsmarkt – ook wel “flexsecurity” genoemd. De Assemblee meent dat Europa een globale strategie moet uitwerken die een actief tewerkstellingsbeleid koppelt aan soepele collectieve overeenkomsten en aan sociale zekerheid, waarbij de prioriteit ligt op vorming en onderwijs.

De Assemblee onderstreept dat het herzien Europees Sociaal Handvest bepalingen bevat voor ongeveer alle domeinen die betrokken zijn bij de hervormingen, en dat die door de meeste Lidstaten werden goedgekeurd. Het blijkt evenwel dat zowel de burgers als de politieke verantwoordelijken slecht de inhoud van het Handvest kennen. De in de tekst erkende rechten moeten kenbaar gemaakt worden bij een groter publiek en moeten richting geven aan het proces om een sociaal Europa uit te bouwen.

De Assemblee meent eveneens dat het dringend is om de samenwerking met andere multilaterale organisaties te versterken, zoals de Internationale Arbeidsorganisatie, om de mondialisering een sociale dimensie in te blazen.

De Europese Bank voor Heropbouw en Ontwikkeling (EBRD): klemtoon op Oost- en Zuidoost-Europa * (Resolutie 1561)

In haar resolutie bestempelt de Assemblee de Europese Bank voor Heropbouw en Ontwikkeling (EBRD) als een financiële instelling die een opmerkelijk succes kent en die als katalysator fungeert bij het voortzetten van de hervormingen in de 29 landen waar ze operationeel is.

De Bank heroriënteert momenteel haar belangrijkste activiteiten om naar de gebieden ten oosten en zuidoosten van de Europese Unie. Zij richt zich zo op landen met een enorm ontwikkelingspotentieel en met snel groeiende economieën, maar met een vrij ingewikkeld politiek profiel en een meer risicovol zakenklimaat. De Assemblee buigt zich over de manier waarop de EBRD deze strategische ommekeer tot nog toe heeft verwezenlijkt door zich te concentreren op het hervormingsproces in de Kaukasus, Zuidoost-Europa, de Russische Federatie, Moldavië en Oekraïne.

Het is steeds een van de belangrijkste prioriteiten van de Bank geweest om te helpen bij de uitwerking van gezonde financiële sectoren om de economische groei en de mededinging te steunen en om aan de verwachtingen te beantwoorden van de ondernemers en de particulieren in de 29 klantlanden. Globaal genomen werden de financiële sectoren onderworpen aan een belangrijke verandering te wijten aan institutionele aanpassingen, aan privatiseringen en aan de intrede van buitenlandse banken op de nationale markten. De toestand mag dan wel verbeterd zijn, de toegang tot financiering blijft nog steeds een belangrijke hinderpaal voor de ontwikkeling van ondernemingen (vooral dan in de regio's) en voor de diversiteit en de kwaliteit van de aangeboden diensten.

Tot slot meent de Assemblee dat de Bank een bijzondere rol te spelen heeft in de landen waar ze operationeel is voor de bevordering van energie-efficiency en propere technologieën op ecologisch vlak.

* Sinds 1992 onderhoudt de Assemblee een vaste dialoog met de Europese Bank voor Heropbouw en Ontwikkeling door het opstellen van jaarlijkse verslagen over de werkzaamheden ervan en door als parlementair platform te fungeren voor de EBRD.

De verbintenis van de Lidstaten van de Raad van Europa om op internationaal niveau een moratorium op de doodstraf na te streven (Resolutie 1560)

In haar resolutie bevestigt de Assemblee opnieuw dat ze resoluut gekant is tegen de doodstraf, welke ook de omstandigheden zijn. Zij is tevreden dat ze actief heeft

bijgedragen om van de Lidstaten van de Raad van Europa een *de facto* zone zonder doodstraf te maken, en over het feit dat de doodstraf in de hele wereld terrein verliest: het aantal terechtstellingen en ter dood veroordelingen is tussen 2005 en 2006 inderdaad gezakt met 25 %. Meer dan 90 % van de in 2006 uitgevoerde terechtstellingen hebben zich voltrokken in slechts zes landen: China, Iran, Pakistan, Irak, Soedan en de Verenigde Staten – een land met het statuut van Waarnemer bij de Raad van Europa.

De Assemblee is van mening dat een moratorium op de terechtstellingen een belangrijke stap is, vermits er zo op korte termijn mensenlevens kunnen gered worden en er aan de inwoners van de landen die de doodstraf behouden kan aangetoond worden dat het einde van de door het land opgedragen executies niet leidt tot een heropflakking van het geweld. In tegendeel zelfs, een moratorium op de executies kan het sociaal klimaat veranderen door een grotere eerbied aan te moedigen voor het heilig en onschendbaar karakter van het mensenleven, en kan zo bijdragen tot het ombuigen van de trend van steeds meer haat en geweld.

De Assemblee is dan ook tevreden over het Italiaanse initiatief bij de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties ten gunste van een onmiddellijk en internationaal moratorium op de terechtstellingen, alsook over de steun van de Europese Unie voor het initiatief. Zij hoopt dat er een gevolg zal aan gegeven worden zodat het zoveel mogelijk bijval verwerft binnen de Verenigde Naties.

In zijn tussenkomst onderstreept *senator Luc Van den Brande* dat het debat in feite handelt over de beschaving en de Rechtsstaat. In een Rechtsstaat kan men niet aanvaarden dat menselijke wezens andere menselijke wezens met voorbedachten rade en op een georganiseerde manier van het leven beroven. Wat betreft de doodstraf is het eenvoudigweg niet mogelijk een compromis te vinden: er moet een nultolerantie gehanteerd worden.

Volgens de spreker gaat democratie over collectieve rechten, terwijl het recht op leven een individueel recht is. Beide categorieën zijn intrinsiek met elkaar verbonden.

Men mag niet langer aanvaarden dat een Lidstaat of een Waarnemer van de Raad van Europa de afschaffing van de doodstraf nog uitstelt. Indien men deel uitmaakt van een zelfde democratische gemeenschap wordt men verondersteld er de regels van na te leven, en ook de Waarnemers hebben de verplichting dat te doen. Hij besluit met te wijzen op het belang om het Italiaanse initiatief bij de VN te steunen.

Geheime opsluitingen en illegaal vervoer van gevangenen waarbij Lidstaten van de Raad van Europa betrokken zijn: tweede verslag * (Aanbeveling 1801 en resolutie 1562)

De Assemblee beschouwt het nu als feitelijk vastgesteld dat er gedurende verschillende jaren geheime detentiecentra, beheerd door de CIA, in Polen en Roemenië bestaan hebben. Zij sluit daarbij niet uit dat er ook geheime opsluitingen door de CIA plaatsvonden in andere Lidstaten van de Raad van Europa.

De gegevensanalyse betreffende verplaatsingen van bepaalde vliegtuigen die verkregen werd bij verschillende bronnen, meer in het bijzonder bij de internationale luchtvaartcontrole, aangevuld met vele geloofwaardige en overeenstemmede getuigenissen, heeft het mogelijk gemaakt de plaatsen in kwestie te identificeren. Die

geheime detentiecentra maakten deel uit van het “HVD”-programma (*High Value Detainees*) dat door de President van de Verenigde Staten vermeld werd op 6 september 2006.

Het “HVD”-programma werd door de CIA opgesteld in samenwerking met officiële Europese partners, die deel uitmaakten van de regeringsdiensten, en werd gedurende lange jaren geheim gehouden dankzij de strikte eerbiediging van de regels van vertrouwelijkheid vastgelegd in NAVO-verband. De toepassing van het programma heeft aanleiding gegeven tot vele ernstige schendingen van de mensenrechten.

De Assemblee meent dat de schendingen van de mensenrechten het voorwerp moeten uitmaken van grondige onderzoeken, en dat de slachtoffers ervan een schadevergoeding en eerherstel moeten krijgen. De Assemblee betreurt het dat de begrippen staatsgeheim of nationale veiligheid door vele regeringen werden ingeroepen als belemmering van de gerechtelijke en/of parlementaire onderzoeken inzake de verantwoordelijkheid van de regering of zijn ambtenaren met betrekking tot ernstige aantijgingen van schendingen van mensenrechten.

Het aan de regering voorbehouden bevoegdheidsterrein dat, op grond van het staatsgeheim, onttrokken is aan parlementaire en/of gerechtelijke controle, moet de principes van de democratie en de Rechtsstaat naleven.

Inzake de verbetering van de parlementaire controle op de activiteiten van de inlichtingendiensten, nodigt de Assemblee het Ministercomité uit om zich te buigen over de noodzaak voor de Lidstaten om die controle te waarborgen, meer in het bijzonder voor wat betreft de militaire inlichtingendiensten en de buitenlandse inlichtingendiensten werkzaam op hun grondgebied.

De Assemblee bevestigt opnieuw formeel haar houding volgens dewelke terrorisme bestreden moet en kan worden met middelen die de mensenrechten en de Rechtsstaat eerbiedigen. Die principehouding welke gebaseerd is op de waarden die de Raad van Europa aanhangt, is ook de houding die het best de doeltreffendheid verzekert van de strijd tegen het terrorisme op lange termijn.

* In het eerste verslag van een jaar geleden, legde de Assemblee een “spinnenweb” bloot dat de Verenigde Staten, in het raam van de “oorlog tegen het terrorisme”, over de hele wereld geweven hadden met detentiecentra en illegaal vervoer van gevangenen, en vestigde zij de aandacht op aantijgingen van geheime verstandhouding met leden van de Raad van Europa, waarvan er zeven hoogstwaarschijnlijk de rechten geschonden hebben van mensen die met naam en toenaam genoemd worden.

Het bestrijden van antisemitisme in Europa (Resolutie 1563)

Met haar resolutie wil de Assemblee het publiek sensibiliseren voor het voortduren en het verergeren van fenomenen van antisemitisme overal in Europa.

Het antisemitisme, dat op heterogene en vaak op gebanaliseerde wijze aanwezig is in alle Lidstaten van de Raad van Europa, vormt een bedreiging voor de basiswaarden van de Organisatie. Het is een zware inbreuk zowel op de fundamentele rechten en vrijheden als op de principes van de democratie.

De Assemblee is zich bewust van het feit dat de strijd tegen het antisemitisme de democratieën voor een dilemma plaatst, vermits zij enerzijds de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van vereniging en vergadering moeten waarborgen alsook het bestaan en de politieke vertegenwoordiging van de volledige waaier van politieke

meningen, en zij zich anderzijds moeten beschermen tegen een fenomeen dat hun fundamentele waarden in gevaar brengt.

De resolutie roept op om krachtdadig elke vorm van antisemitisme de kop in te drukken. De Assemblee stelt een aantal concrete maatregelen voor die een gemeenschappelijk Europees antwoord zouden bieden op die toenemende bedreiging, zoals het vervolgen van publieke personen en politieke partijen met antisemitische uitlatingen of nog het blokkeren van openbare financiering voor antisemitische groeperingen.

De Assemblee vindt ook dat men meer zou kunnen doen voor de bevordering van de interculturele dialoog en voor een beter onderwijs van de geschiedenis en de godsdiensten.

De situatie van vluchtelingen en van sinds lange tijd verplaatste personen in Zuidoost-Europa (Aanbeveling 1802)

Volgens de Assemblee zijn er, twaalf jaar na de oorlog in Bosnië-Herzegovina en in Kroatië, en acht jaar na het gewapend conflict in Kosovo, nog steeds meer dan een half miljoen vluchtelingen en verplaatste personen in Zuidoost-Europa. Die personen vormen een uiterst kwetsbare groep, die meer en meer verwaarloosd wordt, vermits zij niet kunnen genieten van lokale bestaansmiddelen, en evenmin van de alsmear afnemende humanitaire hulp.

De Assemblee benadrukt het feit dat de landen uit de betrokken regio het zoeken naar aangepaste oplossingen voor de noden van de vluchtelingen en van de verplaatste en gerepatrieerde personen een hogere plaats op hun politieke agenda moeten geven.

De Assemblee meent dat de regeringen uit de regio duidelijke juridische en institutionele kaders moeten uitwerken en ook de nodige middelen moeten vrijmaken om een lokale integratie en een vrijwillige terugkeer in een klimaat van veiligheid en waardigheid mogelijk te maken. De regeringen zouden internationale instrumenten inzake mensenrechten in werking moeten stellen om toestanden van staatloosheid te vermijden. Zij zouden tevens een bijzondere bescherming moeten uitwerken, ook voor nationale minderheden, en hervormingen moeten doordrukken in de politie, de justitie en de administratie. Verder zouden zij de daders van oorlogsmisdaden moeten vervolgen in het raam van een versteviging van het verzoeningsproces.

De Assemblee roept de Lidstaten, alsook de Raad van Europa en haar Bank voor Ontwikkeling, op om dat proces onvoorwaardelijk te steunen, en vraagt de Europese Unie om de politieke dynamiek die zij op gang bracht in de regio voort te zetten, door een duidelijk Europees integratieperspectief aan te bieden aan de betrokken landen.

Vervolging van misdaden die tot de bevoegdheid behoren van het Joegoslaviëtribunaal van Den Haag (ICTY) (Aanbeveling 1803 en resolutie 1564)

Hoewel er reeds meer dan tien jaar zijn verlopen sinds het einde van de Balkanoorlog, zijn nog niet alle verantwoordelijken van de oorlogsmisdaden voor het gerecht gebracht. Het verzoeningsproces, hoe lang en pijnlijk het ook mag zijn, vereist nog vele inspanningen. De Assemblee onderstreept dat gerechtigheid een wezenlijk onderdeel is van het verzoeningsproces voor de slachtoffers, de betrokken landen en gemeenschappen.

Zij onderstreept tevens het belang van een vastberaden strijd tegen een onaanvaardbare straffeloosheid.

Er was vaak kritiek op de traagheid en de complexiteit van de procedures van het Joegoslaviëtribunaal van De Haag, en het overlijden van Slobodan Milošević – de hoogst geplaatste beschuldigde – heeft duizenden slachtoffers gerechtigheid ontzegd. Het Tribunaal heeft evenwel een voortrekkersrol gespeeld in de ontwikkeling van het internationaal strafrecht.

Gelet op de nakende sluiting van het Joegoslaviëtribunaal bij het aflopen van zijn mandaat, zullen het de nationale rechtbanken van de betrokken landen zijn die de verantwoordelijken van de oorlogsmisdaden zullen moeten vervolgen (met uitzondering van de zes voortvluchtigen die reeds in staat van beschuldiging werden gesteld door het Tribunaal en die voor het internationale gerecht zullen moeten verschijnen).

De Assemblee stelt vast dat er vooruitgang werd geboekt inzake de versterking van de rechtssystemen van de betrokken Staten, maar dat er nog verdere verbeteringen nodig zijn, meer bepaald wat de uitleveringen betreft. Bovendien is het uiterst verontrustend vast te stellen dat de overheden van bepaalde Staten, of entiteiten, van het gewezen Joegoslavië nog steeds blijf geven van een flagrant gebrek aan politieke wil om de oorlogsmisdadigers te vervolgen, zo erg zelfs dat zij de werkelijk ondernomen inspanningen van de rechtbanken van de landen verzwakken.

In zijn tussenkomst brengt *senator Luc Van den Brande* hulde aan de verslaggever en aan mevr. Del Ponte die beiden ijveren voor een noodzakelijke verzoening. Een verzoening die via gerechtigheid verloopt, zoals werd aangetoond in Zuid-Afrika bij de oprichting van de Waarheids- en Verzoeningscommissie. Straffeloosheid is ondenkbaar, en geen enkel alibi is geldig: alle Staten van de regio moeten meewerken met het Joegoslaviëtribunaal, met eerbiediging van de aangegane verbintenissen. Zij moeten ook hun eigen rechtssysteem versterken, zodat zij de taak van het Tribunaal kunnen overnemen.

Urgentiedebat: hoe kan men cybercriminaliteit voorkomen tegen openbare instellingen van Lidstaten en van Waarnemers ? (Resolutie 1565)

Volgens de Assemblee is de cybercriminaliteit een reëel gevaar dat zeer ernstig moet worden genomen op een zo hoog mogelijk niveau. Zij vormt een wezenlijke bedreiging voor de Staten waarvan de infrastructuur gebaseerd zijn op technologieën die verlamd of zelfs vernietigd kunnen worden.

De Assemblee onderstreept het pertinente belang van het Verdrag tegen cybercriminaliteit, het enige dwingende juridische instrument dat momenteel bestaat, en roept de Lidstaten en de Waarnemers van de Raad van Europa op om het verdrag zo spoedig mogelijk te tekenen, te ratificeren en de bepalingen ervan toe te passen.

De Assemblee is er zich van bewust dat de cybermisdadigers rekenen op de mogelijkheid om over de grenzen heen te kunnen opereren en voordeel halen uit de verschillen in de nationale wetgevingen tussen de Staten onderling. Zij meent dan ook dat er bij de strijd tegen de cybercriminaliteit dringend werk moet worden gemaakt van internationale samenwerking.

Vermits de cyberaanvallen bovendien niet alleen een inzet vormen op juridisch vlak, zouden de landen ook een beleid en strategieën moeten uitwerken om hun fundamentele infrastructuur daadwerkelijk te beschermen. Daarvoor moeten er mensen en tevens financiële en technische middelen worden ingezet.

Alvorens aanbevelingen te doen aan het Ministercomité, wacht de Assemblee met veel belangstelling op de conclusies van het Deskundigencomité over terrorisme (CODEXTER), dat momenteel onderzoekt of de lacunes in de bestaande instrumenten – met inbegrip van het Verdrag over cybercriminaliteit – de uitwerking vereisen van nieuwe instrumenten.

De naleving van de verplichtingen en verbintenissen van Monaco (Resolutie 1566)

Toen het Vorstendom Monaco op 5 oktober 2004 toetreden is tot de Raad van Europa, heeft het zich verbonden tot de naleving van de verplichtingen waartoe de Lidstaten gehouden zijn, tot de ratificatie van een aantal verdragen van de Raad van Europa en tot de herziening of uitbreiding van enkele van zijn wetten om ze in overeenstemming te brengen met de normen van de Raad.

Bij deze eerste evaluatie van de verwezenlijkte vooruitgang, doet de Assemblee opmerken dat de eerste twee jaar na de toetreding van het Vorstendom gekenmerkt werden door evenementen die niet alleen de Monegasken zwaar getroffen hebben, maar die ook een belangrijke weerslag hebben op de naleving van de kalender van de verbintenissen die in 2004 werd vastgelegd. Na de opvolging van zijn vader, Prins Rainier die in april 2005 overleden is na een bestuur van 56 jaar, heeft Prins Albert II een nieuwe koers vastgelegd voor zijn land.

De Assemblee neemt tevreden akte van de geboekte vooruitgang, meer bepaald inzake de bekrachtiging van verdragen en de aanpassing van de interne wetgeving. Zo verheugt zij zich over de ondertekening in november 2005 van een verdrag tussen Monaco en Frankrijk waardoor Monegasken nu ook de hoogste regeringsfuncties kunnen uitoefenen, hetgeen tot nu toe voorbehouden was aan Franse inwoners – een punt waar de Raad van Europa erg op aangedrongen had bij de toetredingsonderhandelingen.

De Assemblee vraagt de overheden om de hervormingen voort te zetten, meer in het bijzonder voor wat betreft het Strafwetboek, de deelname van buitenlanders die in het Vorstendom wonen aan het bestuur van de gemeentelijke zaken, en de uitbreiding van de bevoegdheden van de Nationale Raad.

Rekening houdend met die elementen beslist de Assemblee de opvolgingsprocedure voort te zetten.

Het kernenergieprogramma van Iran: de noodzaak van een internationale reactie (Resolutie 1567)

De Assemblee meent dat de nucleaire activiteiten van Iran een ernstige en goed gefundeerde reden van verontrusting blijft voor de hele internationale gemeenschap. De situatie is erg verslechtert sinds de Assemblee zich meer dan twee jaar geleden over dit vraagstuk gebogen heeft.

Iran heeft tot nu toe alle pogingen om te komen tot een globale regeling van de kwestie afgeketst, en is er evenmin in geslaagd samen te werken met de bedoeling een antwoord

te geven op de ongerustheid inzake de natuur van zijn kernenergieprogramma. Bovendien negeert het alle dwingende resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties die de stopzetting vraagt van de verrijking van uranium.

De Assemblee is de mening toegedaan dat de oplossing er moet komen door onderhandelingen, waarvoor er wederzijds vertrouwen nodig is, en door meer contacten met de Iraanse samenleving.

De Assemblee moet blijven trachten de dialoog aan te gaan met het Iraans Parlement – ook over kwesties inzake mensenrechten en democratie – om zo bij te dragen tot de stabiliteit in de regio en het bevorderen van de vrede.

In haar resolutie nodigt de Assemblee eveneens de Lidstaten uit om samen te werken met Iran betreffende domeinen die van gemeenschappelijk belang zijn. Iran zou zich moeten schikken naar de resoluties van de Veiligheidsraad en zou moeten samenwerken met het Internationaal Atoomagentschap (IAEA).

Bijzonder debat over de interculturele en interconfessionele dialoog:

Staat, godsdienst, laïciteit en mensenrechten (Aanbeveling 1804)

De Assemblee geeft zich rekenschap van het belang van het godsdienstige element in de Europese samenleving, waar het een centraal discussiepunt geworden is, maar wijst tevens op het principe van de scheiding van Kerk en Staat als een van de gemeenschappelijke waarden in Europa.

In die context vormt het onderwijs een hoofdelement in de strijd tegen onwetendheid, stereotypen en miskennen van religies en religieuzen, en speelt het een centrale rol in de uitbouw van een democratische samenleving.

De godsdienstvrijheid is beschermd door het Europese Verdrag voor de Mensenrechten, maar zij is niet onbeperkt: een godsdienst waarvan de doctrine of de beoefening in tegenspraak zou zijn met andere fundamentele rechten is onaanvaardbaar. Uiteindelijk halen de principes inzake de eerbiediging van mensenrechten het op de religieuze principes. Zo mag de vrijheid van meningsuiting niet verder beknot worden om tegemoet te komen aan de toenemende gevoeligheid van bepaalde godsdienstige groepen.

Tientallen religieuze en humanistische organisaties zijn reeds bij de Raad van Europa vertegenwoordigd via het participatief statuut van niet-gouvernementele organisaties.

De Assemblee is tevreden met het voorstel van het Ministercomité over de experimentele organisatie van “Jaarlijkse bijeenkomsten over de religieuze dimensie van de interculturele dialoog” met vertegenwoordigers van de godsdiensten die traditioneel aanwezig zijn in Europa en in het middenveld.

Godslastering, beledigingen van religieuze aard en aanzetting tot haat tegen personen wegens hun godsdienst (Aanbeveling 1805)

De Assemblee onderstreept het belang van de eerbiediging – en van het begrip – van de culturele en religieuze diversiteit in Europa en in de wereld, en erkent de noodzaak van een voortgezette dialoog. In multiculturele samenlevingen is het soms nodig de vrijheid van meningsuiting te verzoenen met de godsdienst- en de gewetensvrijheid. In bepaalde gevallen kan het noodzakelijk zijn om beperkingen aan te brengen aan die vrijheden.

Volgens het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens moeten alle beperkingen worden opgelegd bij wet, en moeten ze noodzakelijk zijn voor een democratische samenleving en evenredig zijn aan het legitiem nagestreefde doel.

Voor wat betreft godslastering, beledigingen van religieuze aard en het aanzetten tot haat tegen personen wegens hun godsdienst, moeten de Staten zelf bepalen wat een strafbaar feit vormt, en dat binnen de grenzen van de rechtsspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

De Assemblee beveelt het Ministercomité aan erover te waken dat het recht en de interne praktijk in de Lidstaten verklaringen strafbaar stellen die oproepen tot haat, tot discriminatie en tot geweld ten opzichte van personen wegens hun godsdienst, en ook handelingen verbieden die opzettelijk en ernstig de openbare orde verstoren en tot openbaar geweld oproepen door het aanhalen van religieuze kwesties. Het recht en de interne praktijk dienen waar nodig ook te worden aangepast om blasfemie als een belediging ten opzichte van een godsdienst niet als een strafbaar feit te beschouwen.

Zij beveelt tevens aan om open debatten te houden over kwesties die handelen over godsdienst of over geloofsovertuigingen.

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende prominenten de Assemblee toegesproken:

- **De h. Alfred Gusenbauer, Bondskanselier van Oostenrijk**
- **De h. Jacques Diouf, Directeur-generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties voor voeding en landbouw (FAO)**
- **De h. Hans-Gert Pöttering, Voorzitter van het Europees Parlement**
- **De h. Jean Lemierre, Voorzitter van de Europese Bank voor Heropbouw en Ontwikkeling (EBRD)**
- **Rabbiijn Arthur Schneier, Stichter en Voorzitter van de Stichting “*Appeal of Conscience*»**
- **De h. António Guterres, Hoog Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen**
- **Mme Carla Del Ponte, Procureur général du Tribunal pénal international pour l'ex-Yougoslavie**